

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos III. — Izdan in razposlan dne 27. januarja 1877.

5.

Ukaz finančnega ministerstva od 29. decembra 1876,

da se začno prodajati štempljani železnocestni vozni listi za blago.

1. Dogovorno z ministerstvom za trgovino začno se od 1. dne aprila 1877 prodajati železnocestni vozni listi za vozno in brzovozno blago — z vtiskanim štempeljskim znamenjem — s početka samo v nemškem jeziku — ter bodo nekoliko različni po tem, kakor jih bodo železnocestne uprave ali za svojo prodajo ali za privatno prodajo dobivale.

Železnocestni vozni listi za vozno blago so tiskani na močnem pisarskem (kancelijskem) papirji, 25 Cm. visoki in 35 Cm. široki, ter imajo na zelenem podtisku štempeljsko marko (znamko) po 1 ali 5 kr.; vozni listi za brzovozno blago so na močnem rdečem papirji tiskani, 25 Cm. visoki in 35 Cm. široki, ter imajo na vijoličnem podtisku štempeljsko marko po 1 ali 5 kr.

2. Vsi ti vozni listi imevajo zgoraj na levi strani kot pečat firme za železnocestne uprave c. kr. orla z opisom „*za avstrijske železnocestne uprave*“, tiskarna od c. kr. dvorne in državne tiskarnice.

3. Pri tistih voznih listih, ki so namenjeni, da jih bodo železnocestne uprave prodajale, stoji štempeljsko znamenje po 1 ali 5 kr. na levo od nadpisa, — a pri voznih listih, katerih ne bodo železnice prodajale, na desno od nadpisa voznega lista.

V vsem drugem se obrazec teh voznih listov popolnem vjemlje s tistim, katerega pravilnik železnocestne vožnje ali kretnje propisuje.

4. Za blankete se poleg štempeljske pristojbine povračuje še po 1/2 kr. od vsake.

5. Pravico, prodajati tiste teh voznolistnih blanket, ki so tiskane za prodajo na železnicah, imajo dotične železnocestne postaje, in to po ceni, kakor jo kažejo tarife — a druge prodajejo samo tisti, kateri smejo štempeljske marke prodajati.

6. Tiste firme, spedijska in vozniška podjetja, ki želé, da bi na teh voznih listih bila tudi njihova firma tiskana, lahko dobodo takih po osrednjem (centralnem) štempeljskem uradu, ako jih v večji množini potrebujejo in če to potrebščino poprej napovedó ter še po $\frac{1}{2}$ kr. doplačajo, takó do bode od vsake blankete poleg štempeljske pristojbine opraviti po 1 kr. . Ta firma stoji na tistem mestu blankete, katero pravilnik železnocestne vožnje za to določuje.

7. Pokaženi vozni listi se zamenjajo samo za nove blankete in ne za štempeljске marke, ter je od vsakega plačati po $\frac{1}{2}$ kr.

8. Ne izrekuje se, da je dolžnost, poslužiti se te blankete; tudi v prihodnje se torej lahko štempeljska dolžnost opravi ali s tem, da se štempeljskih mark, kolikor in kakor je propisano, prilepi na vozni list, ali pa s tem, da se uporabijo gori omenjene blankete z tiskanim štempeljskim znamenjem.

Pretis s. r.

6.

Ukaz ministerstva za trgovino od 12. januarja 1877,

da se vvedejo poštnе nakaznice (assignacije) v občnji med Avstro-Ogerskim in Italijo.

I.

Počenši od 1. februvarja t. l. se vvede postopek s poštnimi nakaznicami v občnji med Avstro-Ogerskim in Italijo, ter bo le od tega dne mogoče med vsemi poštami avstro-ogerske monarhije in italjanskega poštnega okoliša (s poštami Tuniskimi in San-Marinskimi vred) plačila opravljati s poštnimi nakaznicami in sicer pod naslednjimi uveti (pogoji).

II.

Vsota (znesek) vsake posamezne nakaznice ne sme, kadar gre v Italijo, prestopati 80 gl. avstr. velj. in nasproti če gre iz Italije, ne sme presegati 200 frankov.

Po Avstro-Ogerskem vplačujejo in izplačujejo se za zdaj vsote poštnih nakaznic v avstrijskem papirnatem denarji, v Italiji pa v italjanskem gotovem denarji (v frankih zlate veljavščine.)

Preračun avstrijske papirnate veljave na italijansko zlato veljavo in narobe opravljata avstrijska izmenjevalna poštna urada v Gorici in Ali po vsakokratni ceni, ki jo na Dunajski borski zlat 20 frankov ima proti avstrijski bankovni veljavi.

III.

Pristojbine za poštnе nakaznice v Italijo je: Za poštnе nakaznice do 40 gl.: 20 kr., za poštnе nakaznice čez 40 do 80 gl.: 40 kr. avstr. velj. in vselej jo mora pošiljavec naprej opraviti.

Za poštnе nakaznice iz Italije se nakaznine (pristojbine) tudi po vsem pri oddaji na pošto v Italji plačujejo; torej izročni poštni uradi ne smejo za takšne nakaznice jemati nikakoršnih poštnin.

Za vročitev poštnih nakaznic iz Italije v takih krajih, kjer ni erarnih poštnih uradov, pobira se vročnina, kakor za notranje nakaznice.

IV.

Za nakaznice v Italijo, ki se na Avstro-Ogerskem dadó na pošto, jemati je notranje blanketete z vtisnjeno marko ter mora, kar bi manjkalo, pošiljavec doplačati s tem, da prilepi pisemskih mark za 15 kr., oziroma za 35 kr.

Ali tem blanketam pridjani kupon se vendar ne more porabiti za pismena naznanila, kajti izvirne nakaznice ostajajo pri avstrijskem izmenjujočem poštnem uradu.

Pošiljavec naj vsoto, katero nakazuje, v avstrijski bankovni veljavi zapiše s ciframi, a goldinarje tudi s pismeni (črkami) na šrafranem mestu poštna nakaznice.

O vsotah, ki se v Italiji vplačajo za adresate na Avstro-Ogerskem, bosta nakaznice izdajala izmenjevalna poštna urada Goriški in Alski, in to na posebnih blanketah iz belega papirja, a v drugem se bode z njimi delalo takó kakor z notranjimi poštnimi nakaznicami.

V.

Poštna nakaznice po telegrafu, ali pri katerih bi se zahtevala vročitev po človeku nalašč najetem (po ekspresu), niso dopuščene; a nasproti smejo se na pošto dajati nakaznice z opomnjo „poste restante“.

VI.

Po nakazane denarje mora se k poštnemu uradu tistega kraja, kamor so namenjeni, na Avstro-Ogerskem priti najpozneje v 14 dnevih, če gre za navadne nakaznice — a pri nakaznicah, ki imajo oznamenilo „poste restante“, v treh mesecih od tistega dne, katerega je avstrijski izmenjevalni poštni urad izdal nakaznico. Ako se to ne zgodi, napravi se, kar je treba, da pošiljavec svoj denar nazaj dobi.

Poštna nakaznice iz Italije, ki jih s katerega koli vzroka ni bilo mogoče adresatom izplačati, naj izročni poštni uradi odpravijo nazaj na dotični izmenjevalni poštni urad (Goriški, oziroma Alski) z naznambo vzroka, zakaj se niso izplačale.

V Italiji je moči pri navadnih in pri nakaznicah z oznamenilom „poste restante“ nakazni denar prejeti v treh mesecih od tistega dne, katerega je italijanski izmenjevalni poštni urad nakaznico izdal.

VII.

Ako adresat svoje prebivališče premení ter se poštna nakaznica za njim pošlje v kak kraj istega poštnege okoliša ali pa v okoliš, kjer je bil nakazani denar na pošto dan, ni zarad tega jemati več nikakoršnega doplačila.

VIII.

Izplačilo vplačanih vsot se zagotavlja pošiljavcu.

IX.

V vseh drugih ozirih, n. pr. pri izgubi poštna nakaznice i.t.d., držati se je propisov, veljajočih o notranjem občenju.

7.

Cesarski patent od 23. januarja 1877,

da je tirolski deželni zbor razpuščen.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski;

kralj ogerski in češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski, kralj jeruzalemski i. t. d.; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda toskanski in krakovski; vojvoda lotarinski, saleburški, štajerski, koroški, kranjski in bukovinski; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; vojvoda gornjesleški in dolnjesleški, modenski, parmski, plačenski in gvastalski, osvetimski in zatorski tešinski, friulski, dobrovniški in zaderski; pokneženi grof habsburški in tirolski, kiburški, goriški in gradiščanski; knez tridenški in briksenski; mejni grof gornjelužiški in dolnjelužiški in isterski; grof hohenembski, feldkirški, bregenški, sonnenberški i. t. d.; gospod tržaški, kotorski in na slovenski meji véliki vojvoda vojvodine srbske i. t. d.

dajemo na znanje in poročamo:

Tirolski deželni zbor je razpuščen ter naj se napravijo nove volitve za ta zbor.

Dano v Budim-Pešti dvajset tretjega dne januarja meseca v letu tisoč osem sto sedemdeset sedmem, Našega cesarjevanja dvajset devetem.

Franc Jožef s. r.**Auersperg** s. r.**Lasser** s. r.**Stremayr** s. r.**Glaser** s. r.**Unger** s. r.**Chlumecky** s. r.**Pretis** s. r.**Horst** s. r.**Ziemiałkowski** s. r.**Mannsfeld** s. r.